

Sesijas dokuments

B8-0464/2017 }
B8-0466/2017 }
B8-0467/2017 }
B8-0470/2017 }
B8-0472/2017 }
B8-0473/2017 } RC1

5.7.2017

KOPĪGS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts saskaņā ar Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,

nolūkā aizstāt rezolūcijas priekšlikumus, kurus iesniedza šādas grupas:

Verts/ALE (B8-0464/2017)

S&D (B8-0466/2017)

ALDE (B8-0467/2017)

ECR (B8-0470/2017)

GUE/NGL (B8-0472/2017)

PPE (B8-0473/2017)

par Eritreju, jo īpaši Abune Antonios un Dawit Isaak lietām
(2017/2755(RSP))

Cristian Dan Preda, Lars Adaktusson, Sandra Kalniete, David McAllister, Mairead McGuinness, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Patricija Šulin, Luděk Niedermayer, Ivan Štefanec, Tomáš Zdechovský, Jaromír Štětina, Pavel Svoboda, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Michaela Šojdrová, Milan Zver, Dubravka Šuica, Sven Schulze, Krzysztof Hetman, Elisabetta Gardini, Claude Rolin, Brian Hayes, Joachim Zeller, Maurice Ponga, Eduard Kukan, Lefteris Christoforou, Adam Szejnfeld, Bogdan Brunon Went, Romana Tomc, Roberta Metsola, Jiří Pospíšil, Csaba Sógor, Marijana Petir, Tunne Kelam, Seán Kelly, Stanislav Polčák, Željana Zovko, Ivana Maletić, Andrey Kovatchev, Laima Liucija Andrikienė, László Tőkés,

RC\1130349LV.docx

PE605.591v01-00 }
PE605.593v01-00 }
PE605.594v01-00 }
PE605.597v01-00 }
PE605.599v01-00 }
PE605.600v01-00 } RC1

Anna Záborská, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Inese Vaidere
PPE grupas vārdā

Elena Valenciano, Victor Boştinaru, Soraya Post
S&D grupas vārdā

Charles Tannock, Karol Karski, Ryszard Czarnecki, Ryszard Antoni Legutko, Notis Marias, Ruža Tomašić, Branislav Škripek
ECR grupas vārdā

Catherine Bearder, Nedzhmi Ali, Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea, Izaskun Bilbao Barandica, Dita Charanzová, Gérard Deprez, Martina Dlabajová, Fredrick Federley, Nathalie Griesbeck, Marian Harkin, Ivan Jakovčić, Petr Ježek, Ilhan Kyuchyuk, Louis Michel, Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Jozo Radoš, Marietje Schaake, Hannu Takkula, Pavel Telička, Ramon Tremosa i Balcells, Ivo Vajgl, Johannes Cornelis van Baalen, Hilde Vautmans, Cecilia Wikström, Filiz Hyusmenova, Valentinas Mazuronis
ALDE grupas vārdā

Marie-Christine Vergiat, Patrick Le Hyaric, Merja Kyllönen, Barbara Spinelli, Dimitrios Papadimoulis, Kostas Chrysogonos, Stelios Kouloglou
GUE/NGL grupas vārdā

Bodil Valero, Maria Heubuch, Heidi Hautala, Judith Sargentini, Jordi Solé, Bart Staes, Igor Šoltes, Florent Marcellesi, Ernest Urtasun, Barbara Lochbihler
Verts/ALE grupas vārdā

Ignazio Corrao, Fabio Massimo Castaldo, Isabella Adinolfi, Laura Ferrara
EFDD grupas vārdā

Barbara Kappel

**Eiropas Parlamenta rezolūcija par Eritreju, jo īpaši Abune Antonios un Dawit Isaak lietām
(2017/2755(RSP))**

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Eritreju un jo īpaši 2011. gada 15. septembra rezolūciju par Eritreju: *Dawit Isaak* lieta¹ un 2016. gada 10. marta rezolūciju par stāvokli Eritrejā²,
- ņemot vērā ANO īpašās referentes par cilvēktiesību stāvokli Eritrejā 2017. gada 23. jūnija ziņojumu,
- ņemot vērā ANO īpašās referentes par cilvēktiesību stāvokli Eritrejā 2017. gada 14. jūnija paziņojumu Cilvēktiesību padomes 35. sesijā,
- ņemot vērā ANO Izmeklēšanas komisijas Eritrejas cilvēktiesību jautājumos 2015. gada 8. jūnija ziņojumu,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes rezolūcijas Nr. 751 (1992), Nr. 1882 (2009), Nr. 1907 (2009), Nr. 2023 (2011), Nr. 2244 (2015) un Nr. 2317 (2016), kurās tika noteikts ieroču embargo pagarinājums līdz 2017. gada 15. novembrim,
- ņemot vērā 2017. gada 4. maija kopīgo paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par jaunu impulsu Āfrikas un ES partnerībai,
- ņemot vērā 2005. gadā pārskatīto ĀKK un ES partnerattiecību nolīgumu (“Kotonū nolīgums”), kuru Eritreja ir parakstījusi,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 1. marta Lēmumu 2010/127/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Eritreju³, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmumu 2010/414/KĀDP⁴ un ar Padomes 2012. gada 15. oktobra Lēmumu 2012/632/KĀDP⁵,
- ņemot vērā lietu Nr. 428/12 (2012), kas *Dawit Isaak* un citu politiešlodzīto vārdā iesniegta Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību komisijai,
- ņemot vērā nobeiguma deklarāciju, kuru pieņēma 2017. gada 22. maijā Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību komisijas 60. sesijā,
- ņemot vērā Eiropas Ārējās darbības dienesta 2015. gada ziņojumu par Eritrejas un Eiropas Savienības partnerību,

¹ OV C 51 E, 22.2.2013., 146. lpp.

² Pieņemtie teksti, P8_TA(2016)0090.

³ OV L 51, 2.3.2010., 19. lpp.

⁴ OV L 195, 27.7.2010., 74. lpp.

⁵ OV L 282, 16.10.2012., 46. lpp.

- ņemot vērā 11. Eiropas Attīstības fonda ietvaros izstrādāto 2016. gada 3. februāra valsts indikatīvo programmu Eritrejai,
 - ņemot vērā Konvenciju pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodīšanas veidiem,
 - ņemot vērā 1997. gadā pieņemto Eritrejas konstitūciju, kas garantē pilsoniskās brīvības, tostarp reliģijas brīvību,
 - ņemot vērā 1981. gada Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartu,
 - ņemot vērā 1966. gada Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,
 - ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,
 - ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā Eritreja ir valsts, kurā rādītāji cilvēktiesību jomā ir vieni no sliktākajiem, jo katru dienu tiek pārkāptas cilvēktiesības un līdzšinējo gadu laikā nav panākti nekādi uzlabojumi; tā kā Eritrejas valdība ir sākusi plašu kampaņu ar mērķi saglabāt kontroli pār iedzīvotājiem un ierobežot pamatbrīvības, aizbildinoties ar to, ka ir jāaizsargā valsts integritāte;
- B. tā kā ANO Izmeklēšanas komisija Eritrejas cilvēktiesību jautājumos ir konstatējusi, ka pārkāpumus, kas ietver sodīšanu ar nāvi bez tiesas sprieduma, spīdzināšanu (tostarp seksuālu spīdzināšanu un seksuālu vardzību), valsts dienestu kā vardzības veidu, piespiedu darbu un politikas “šaut, lai nogalinātu” īstenošanu robežas tuvumā, var uzskatīt par noziegumiem pret cilvēci;
- C. tā kā 2001. gada septembrī Eritrejas iestādes apcietināja dučiem pilsoņu, kas bija atbalstījuši atklātu vēstuli, kurā pieprasītas demokrātiskas reformas; tā kā apcietinātajiem netika izvirzītas apsūdzības par noziegumiem un viņi netika tiesāti un tā kā lielākā daļa no viņiem joprojām atrodas apcietinājumā; tā kā, neraugoties uz cilvēktiesību aizstāvju grupu un starptautisko novērotāju daudzajiem atbrīvošanas lūgumiem, ir ziņots, ka vairāki no šiem aizturētajiem cilvēkiem cietumā ir miruši; tā kā tomēr 2016. gada 20. jūnijā Eritrejas ārlietu ministrs *Osman Saleh* nodēvēja apcietinātās personas par politiešlodzītājiem, norādot, ka “viņi visi ir dzīvi” un ka viņi tiks tiesāti, “kad valdība to nolems”;
- D. tā kā *Dawit Isaak*, kuram ir Eritrejas un Zviedrijas dubultā pilsonība, 2001. gada 23. septembrī tika apcietināts pēc tam, kad Eritrejas valdība aizliedza privāto plašsaziņas līdzekļu darbību; tā kā pēdējās ziņas no viņa saņemtas 2005. gadā; tā kā *Dawit Isaak* ieslodzīšana ir kļuvusi par starptautisku simbolu cīņai par preses brīvību Eritrejā, ko nesen atzinusi neatkarīga starptautiska plašsaziņas līdzekļu darbinieku žūrija, piešķirot viņam 2017. gada *UNESCO/Guillermo Cano* Pasaules preses brīvības balvu, tādējādi atzīstot viņa drosmi, izturību un apņemšanos aizstāvēt vārda brīvību;
- E. tā kā *Dawit Isaak* ģimene kopš viņa pazušanas izjūt nepanesamas ciešanas un

neskaidrību, nezinot gandrīz neko par to, kā viņam klājas, kur viņš atrodas vai kas viņu sagaida;

- F. tā kā 2001. gada septembra represijās 11 politiķi — visi bijušie valdošās Tautas frontes par demokrātiju un tiesiskumu (*PFDJ*) Centrālās padomes locekļi, tostarp bijušais ārlietu ministrs *Petros Solomon*, — tika apcietināti pēc tam, kad viņu publicēja valdībai un prezidentam *Isaias Afwerki* adresētu atklātu vēstuli, kurā puda prasību īstenot reformu un sākt demokrātisku dialogu; tā kā nākamajā nedēļā tika apcietināti 10 žurnālisti, tostarp *D. Isaak*;
- G. tā kā milzīgs skaits eritrejiešu ir apcietināti, minot dažādus nepamatotus iemeslus, piemēram, neatkarīga viedokļa paušanu, vai vispār bez pamatojuma un līdz ar to uz nenoteiktu laiku; tā kā aizturētie, tostarp bērni, tiek turēti ārkārtīgi smagos apstākļos, dažos gadījumos viņi tiek spīdzināti un tiek liegta medicīniskā palīdzība; tā kā starptautiskajām organizācijām nav ļauts piekļūt ieslodzījumu vietām, izņemot vienu virszemes cietumu Asmarā;
- H. tā kā ir atļautas tikai četras reliģiskās ticības: Eritrejas Ortodoksālā baznīca, Katoļu baznīca, Luterāņu baznīca un islāms; tā kā visas pārējās reliģiskās ticības ir aizliegtas un šie ticīgie un viņu ģimenes locekļi tiek arestēti un ieslodzīti; tā kā ir novērots, ka kopš 2016. gada saasinās vajāšana un vardarbība pret tiem, kas piekopj reliģisko ticību; tā kā organizācija “Christian Solidarity Worldwide” (CSW) ir aprēķinājusi, ka 2017. gada maijā vien Eritrejā ir tikuši apcietināti 160 kristieši;
- I. tā kā valsts lielākās reliģiskās kopienas — Eritrejas Ortodoksālās baznīcas — patriarhs *Abune Antonios* kopš 2007. gada atrodas apcietinājumā par to, ka viņš atteicās izslēgt no baznīcas 3000 draudzes locekļus, kas iebilda valdībai; tā kā kopš tā laika viņu tur nezināmā vietā, kur viņam tiek liegta medicīniskā palīdzība;
- J. tā kā Eritrejā nav neatkarīgu tiesu iestāžu un nav nacionālas asamblejas; tā kā demokrātisko iestāžu trūkuma dēļ valstī netiek īstenota laba pārvaldība un tiesiskums, kas savukārt ir radījis apstākļus, kuri veicina nesodāmības sajūtu par noziegumiem pret cilvēci;
- K. tā kā pastāv tikai viena likumīga politiskā partija — Tautas fronte par demokrātiju un tiesiskumu (*PFDJ*); tā kā citas politiskās partijas ir aizliegtas; tā kā saskaņā ar organizācijas “Freedom House” sniegto informāciju *PFDJ* un bruņotie spēki ir praktiski vienīgās politiski nozīmīgās iestādes Eritrejā un abas šīs struktūras ir stingri pakļautas prezidentam;
- L. tā kā Eritrejā nav preses brīvības, jo neatkarīgi plašsaziņas līdzekļi tajā ir aizliegti, un tā kā organizācijas “Reportieri bez robežām” sastādītajā pasaules preses brīvības sarakstā Eritreja no 170–180 izvērtētajām valstīm astoņus gadus pēc kārtas ierindojās pēdējā vietā;
- M. tā kā 1997. gadā plānotās prezidenta un parlamenta vēlēšanas nav notikušas un tajā pašā gadā ratificētā konstitūcija nekad nav tikusi īstenota; tā kā valstī valsts vēlēšanas nav notikušas jau 24 gadus un faktiski nav ne neatkarīgu tiesu iestāžu, ne funkcionējošas

nacionālas asamblejas, ne pilsoniskās sabiedrības;

- N. tā kā Eritreja 2016.gada tautas attīstības indeksā ieņēma 179. vietu pasaulē no 188 valstīm saskaņā ar ANO Attīstības programmas (*UNDP*) tautas attīstības 2016. gada pārskatu;
- O. tā kā 2016. gadā eritrejiešu bēgļi bija ceturtā lielākā grupa pasaulē, kas riskēja un devās bīstamajā ceļojumā uz Eiropu (pēc sīriešiem, irākiešiem un afgāņiem), un, lai veiktu bīstamo pārbraucienu pāri Vidusjūrai, saskārās ar nežēlīgo cilvēku kontrabandistu radītajiem smagajiem pārbaudījumiem; tā kā tādēļ situācija Eritrejā tieši ietekmē Eiropu, jo, ja šajā valstī tiktu ievērotas un atbalstītas cilvēktiesības un cilvēki varētu dzīvot bez bailēm, eritrejieši varētu atgriezties dzimtenē;
- P. tā kā saskaņā ar ANO augstā komisāra bēgļu jautājumos (*UNHCR*) datiem bēgļu gaitās ir devušies vairāk nekā 400 000 eritrejiešu jeb 9 % no kopējā iedzīvotāju skaita; tā kā *UNHCR* lēš, ka katru mēnesi valsti pamet aptuveni 5000 eritrejiešu, ko lielā mērā izskaidro joprojām notiekošie nopietnie cilvēktiesību pārkāpumi; tā kā 2015. gadā 69 % patvēruma meklētāju no Eritrejas tika piešķirts bēgļa statuss Eiropas Savienībā, bet vēl 27 % pieteikuma iesniedzēju tika piešķirta alternatīvā aizsardzība, tādējādi apliecinot vajāšanas nopietnību Eritrejā;
- Q. tā kā Eritreja atbalsta Hartūmas procesu (ES un Āfrikas Savienības 2014. gada 28. novembrī uzsāktā iniciatīva ar mērķi risināt jautājumu par migrāciju un cilvēku tirdzniecību), kas paredz īstenot konkrētus projektus, tostarp tiesu iestāžu spēju veidošanu un izpratnes veicināšanu;
- R. tā kā daudzi jaunieši ir pametuši valsti, lai izvairītos no valdības represijām un iesaukšanas obligātajā militārajā dienestā, jo iesaukšana bieži vien notiek jau agrīnā vecumā un lielākā daļa eritrejiešu dienestā atrodas uz nenoteiktu laiku; tā kā vairākums no tiem, kas pilda militāro dienestu, atrodas verdzībai līdzīgos apstākļos, kad tiek kontrolēts jebkāds darbs, darba pieteikumi un iespēja dibināt ģimeni; tā kā pašreiz aptuveni 400 000 cilvēku atrodas valsts dienestā piespiedu kārtā uz nenoteiktu laiku un daudzi no viņiem strādā piespiedu darbu par niecīgu samaksu vai bez samaksas; tā kā dienestā iesauktās sievietes ir spiestas strādāt par mājkalpotājām un ir pakļautas seksuālai vardarbībai;
- S. tā kā visās Eritrejas sabiedrības jomās izpaužas sieviešu diskriminācija un vardarbība pret sievietēm; tā kā sievietes ir pakļautas milzīgam seksuālās vardarbības riskam ne tikai militārajā dienestā un militārās apmācības nometnēs, bet arī kopumā sabiedrībā; tā kā Eritrejā aptuveni 89 % meiteņu ir veikta sieviešu dzimumorgānu kroplošana (*FGM*); tā kā tomēr 2007. gada martā valdība izdeva deklarāciju, ar ko *FGM* tika atzīta par noziegumu, tās piekopšana aizliegta un tika piešķirti līdzekļi minētajā gadā īstenojamām izglītības programmām, kuru nolūks būtu pārliecināt atteikties no šīs prakses;
- T. tā kā režīms savu totalitārisma raksturīgo tvērienu vērš pret diasporas kopienu, nosakot emigrantiem 2 % ienākuma nodokli, un vēršas pret Eritrejā palikušajiem viņu ģimenes locekļiem;

- U. tā kā kopš 2011. gada Eritrejas režīma pārstāvji noliedz, ka valstī ir bada risks; tā kā šogad visu Austrumāfriku ir skāris jo īpaši liels sausums un bažas par situāciju Eritrejā pieaug; tā kā saskaņā ar *UNICEF* sniegto informāciju 1,5 miljoni eritrejiešu 2017. gada janvārī nebija nodrošināti ar pārtiku un viņu vidū bija 15 000 bērnu, kas nesaņēma pietiekamu uzturu;
- V. tā kā ES ir būtiska līdzekļu devēja Eritrejai attīstības atbalsta jomā; tā kā, neraugoties uz Parlamenta nopietnajām bažām un iebildumiem, 2016. gada janvārī ES un Eritreja 11. EAF ietvaros parakstīja jaunu valsts indikatīvo programmu (*NIP*), saskaņā ar kuru Eritrejai tika piešķirti EUR 200 miljoni; tā kā darbības būtu jākoncentrē uz atjaunojamiem energoresursiem, pārvaldību un valsts finanšu pārvaldību, it īpaši enerģētikas nozarē,
1. kategoriski nosoda sistemātiskos, plaši izplatītos un rupjos cilvēktiesību pārkāpumus Eritrejā; aicina Eritrejas valdību izbeigt opozicionāru, žurnālistu, reliģisko līderu un nevainīgu civiliedzīvotāju aizturēšanu; prasa Eritrejā nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visas personas, kas apcietinātas pārliecības dēļ, jo īpaši *Dawit Isaak* un citus kopš 2001. gada septembra apcietinātos žurnālistus, kā arī *Abune Antonios*; prasa Eritrejas valdībai sniegt detalizētu informāciju par visu to personu likteni un atrašanās vietu, kas atrodas nebrīvē;
 2. atgādina par Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību komisijas 2017. gada maija lēmumu un prasa Eritrejai nekavējoties apstiprināt, ka *Dawit Isaak* jūtas labi, atbrīvot viņu, ļaut tikties ar ģimeni un juridiskajiem pārstāvjiem, kā arī piešķirt nepieciešamo kompensāciju par cietumā pavadītajiem gadiem; turklāt prasa Eritrejai atcelt neatkarīgajiem plašsaziņas līdzekļiem noteikto aizliegumu, par ko arī lēma Āfrikas komisija;
 3. atzīmē, ka gadījumā, ja netiks ievēroti Āfrikas komisijas nolēmumi, tas nozīmē, ka Eritreja turpina ignorēt starptautiskās normas un pamattiesības, tostarp tiesības uz taisnīgu tiesu, spīdzināšanas aizliegumu, vārda brīvību, tiesības uz ģimeni, un ka ikvienai valstij ir jāievēro Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību harta;
 4. aicina Eritrejas valdību atbrīvot *Abune Antonios*, ļaut viņam atgriezties savā patriarha amatā un pārtraukt iejaukšanos miermīlīgā reliģijas piekopšanā valstī; atgādina, ka reliģijas brīvība ir viena no pamattiesībām, un stingri nosoda jebkādu vardarbību vai diskrimināciju reliģiskās piederības dēļ;
 5. prasa, lai apsūdzētajām personām nodrošinātu taisnīgus tiesas procesus un izskaust spīdzināšanu un cita veida pazemojošu rīcību, piemēram, pārtikas, ūdens un medicīniskās aprūpes ierobežošanu; atgādina Eritrejas valdībai par tās pienākumu ar pienācīgu rūpību izmeklēt ārpustiesas eksekūcijas;
 6. atgādina Eritrejas valdībai, ka daudzas tās darbības ir noziegumi pret cilvēci un lai arī Eritreja nav parakstījusi Starptautiskās Krimināltiesas Romas statūtus, daudzi Romas statūti atspoguļo starptautiskās paražu tiesības, kas ir saistošas Eritrejai; uzsver savu atbalstu ANO Izmeklēšanas komisijas ieteikumam un rūpīgai smago cilvēktiesību pārkāpumu un noziegumu izmeklēšanai, kuru izdarīšanā apsūdzētas Eritrejas iestādes,

jo šāda izmeklēšana ļaus saukt pie atbildības visus vainīgos;

7. pauž pilnīgu atbalstu darbam, ko veic ANO īpašais referents par cilvēktiesību stāvokli Eritreijā; aicina ES sadarbībā ar ANO un Āfrikas Savienību rūpīgi pārraudzīt vispārējo situāciju Eritreijā un ziņot par visiem gadījumiem, kad tiek pārkāptas cilvēktiesības un pamatbrīvības;
8. prasa Eritrejai pilnībā ievērot un nekavējoties īstenot ANO Konvenciju pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodīšanas veidiem, kā arī pilnībā ievērot saistības, kas noteiktas divos dokumentos, kuri aizliedz spīdzināšanu, — Starptautiskajā paktā par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartā; ar bažām norāda uz to, ka publiskā un privātā sektora dalībnieku, tostarp uzņēmumu, darbība tiek ierobežota valdības kontroles dēļ; atzīst, ka pilnīgs valsts finanšu pārvaldības trūkums, tostarp valsts budžeta neesība, liedz īstenot budžeta kontroli;
9. aicina Eritrejas valdību ļaut izveidot citas politiskās partijas, kas būtu sākotnējs instruments demokrātijas veicināšanai valstī, un prasa atļaut cilvēktiesību organizācijām netraucēti darboties valstī;
10. atgādina, ka ES partnerattiecības ar Eritreju reglamentē Kotonū nolīgums un ka visām pusēm ir pienākums ievērot un īstenot šā nolīguma noteikumus, jo īpaši attiecībā uz cilvēktiesībām, demokrātiju un tiesiskumu; tāpēc aicina ES nodrošināt, ka tās atbalsts tiek sniegts ar nosacījumu, ka Eritrejas valdība ievēro starptautiskās saistības cilvēktiesību jomā un ka pirms ikviena turpmāka ES atbalsta piešķiršanas Eritrejai ir jāatbrīvo politīeslodzītie; turklāt aicina ES izmantot visus pieejamos instrumentus un mehānismus, lai nodrošinātu, ka Eritrejas valdība ievēro tās saistības aizsargāt un garantēt pamatbrīvības, tostarp apsverot iespēju sākt apspriedes saskaņā ar Kotonū nolīguma 96. pantu; prasa detalizēti un visaptveroši izvērtēt Eritrejai piešķirtos līdzekļus, kurus nodrošina ES un tās dalībvalstis;
11. nosoda to, ka ES ir atsākusi Eritrejai sniegt vērienīgu palīdzību, un jo īpaši to, ka ir parakstīta Eritrejai paredzēta VIP EUR 200 miljonus vērtībā; aicina Komisiju pārskatīt savu ar Parlamentu panākto pārbaudes vienošanos, rūpīgi izskatīt Parlamenta paustās bažas un ieteikumus un nodrošināt to paziņošanu EAF komitejai; uzskata, ka EAF komitejai bija jāņem vērā Parlamenta līdzšinējie ieteikumi nepieņemt NIP un turpināt papildu diskusijas;
12. aicina Komisiju nodrošināt, ka piešķirtais finansējums nenonāk Eritrejas valdības rīcībā, bet pārrēķināmā veidā tiek piešķirts vienīgi Eritrejas iedzīvotāju vajadzību apmierināšanai — attīstībai, demokrātijai, cilvēktiesībām, labai pārvaldībai, drošībai un vārda, preses un pulcēšanās brīvībai; mudina ES nodrošināt, ka palīdzība, par ko nesen panākta vienošanās, tiek piešķirta tikai tad, ja ir izpildīti attiecīgi nosacījumi, un nodrošināt arī to, ka NIP palīdz Eritrejai veikt būtiskas izmaiņas tās enerģētikas politikā, lai garantētu enerģijas pieejamību visiem, jo īpaši lauku apgabalos, kuri joprojām ir bez elektrības; turklāt uzskata, ka NIP pārvaldības sadaļā būtu stingri jāpievēršas to ieteikumu īstenošanai, kas iekļauti ANO vadībā sagatavotajā vispārējā periodiskajā pārskatā par cilvēktiesībām;

RC\1130349LV.docx

PE605.591v01-00 }
PE605.593v01-00 }
PE605.594v01-00 }
PE605.597v01-00 }
PE605.599v01-00 }
PE605.600v01-00 } RC1

13. prasa, lai Komisija iegūtu garantijas no Eritrejas valdības, ka tā īstenos demokrātiskas reformas un nodrošinās cilvēktiesību ievērošanu, tostarp īstenojot ieteikumus, kuri sniegti vispārējā periodiskā pārskata (VRP) darba grupas 18. sesijā un pieņemti 2014. gada 7. februārī;
14. aicina Padomi atkārtoti izvērtēt attiecības starp ES un Eritreju, kā arī tās attīstības atbalsta palīdzību valstij, reaģējot uz slikto cilvēktiesību situāciju valstī, un publicēt pārbaudītus rezultātus par atbalsta programmām iepriekšējos gados; aicina ES un dalībvalstis izmantot visus pieejamos pasākumus, jo īpaši ar Kotonū nolīguma starpniecību, lai nodrošinātu, ka Eritrejas iestādes ievēro savas starptautiskās saistības;
15. stingri uzsver, ka Eritrejai ir jāļauj starptautiskajām un reģionālajām cilvēktiesību struktūrām, tostarp īpašajiem referentiem, netraucēti iekļūt valstī, lai uzraudzītu jebkādu panākto attīstību; aicina Komisijas priekšsēdētāja vietnieci/ Savienības augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos aktīvi atbalstīt ANO īpašā referenta cilvēktiesību jautājumos Eritrejā mandāta atjaunošanu; mudina Eritrejas valdību steidzami veikt reformas, tādas kā vienpartijas valsts pārvaldības režīma mīkstināšana un Nacionālās asamblejas un vēlēšanu atjaunošana;
16. mudina ES dalībvalstis saskaņā ar ANO DP rezolūciju Nr. 2023 (2011) veikt atbilstīgus pasākumus pret diasporas nodokļa piemērošanu Eritrejas valstspiederīgajiem, kas dzīvo to teritorijā; atgādina Eritrejas valdībai, ka tiesības pamest savu valsti ir nostiprinātas starptautisko cilvēktiesību aktos; aicina valdību neierobežot brīvu pārvietošanos un izbeigt diasporas nodokļa iekasēšanu no ārvalstīs dzīvojošiem eritrejiešiem; mudina valdību izbeigt “kopējās vainas” politiku, kas vērsta pret to personu ģimenes locekļiem, kuras izvairās no valsts dienesta, cenšas bēgt no Eritrejas vai nespēj samaksāt 2 % ienākuma nodokli, ko Eritrejas valdība noteikusi Eritrejas ekspatriantiem;
17. aicina Eritrejas valdību ievērot likumā noteikto valsts dienesta termiņu, atteikties no savu pilsoņu izmantošanas piespiedu darbā, aizliegt ārvalstu uzņēmumiem iesaucamos izmantot parniecīgu samaksu, pieļaut iespēju paust iebildumus pret dienestu armijā pārliecības dēļ un nodrošināt iesaucamo aizsardzību;
18. atgādina, ka SDO konvencijās Eritrejai ir noteiktas saistības, jo īpaši attiecībā uz pilsoniskās sabiedrības un arodbiedrību tiesībām apvienoties, miermīlīgi iet demonstrācijās, piedalīties publisko lietu risināšanā un iestāties par labākām darba ņēmēju tiesībām; aicina Eritrejas valdību atcelt politiku, saskaņā ar kuru ir aizliegtas NVO, kam banku kontos ir mazāk par USD 2 miljoniem; pauž bažas par endēmisko saikni starp uzņēmējdarbību, politiķiem un korupciju Eritrejā; nosoda ārvalstu uzņēmumus, kas izmanto piespiedu darbu, un prasa visiem tiem, kas darbojas Eritrejā, nodrošināt labāku pārskatatbildību, uzticamības pārbaudi un ziņošanas sistēmas;
19. atzīmē ES centienus sadarboties ar Eritreju migrācijas jomā; uzsver, ka ES dalībvalstīs eritrejiešiem piešķirtais patvēruma un alternatīvās aizsardzības statusa rādītājs ir ļoti augsts, un attiecīgi mudina dalībvalstis saskaņā ar Ženēvas konvenciju neatgriezt atpakaļ eritrejiešus, kas Eiropā meklē patvērumu; prasa, lai ES dalībvalstis ievērotu neizraidīšanas koncepciju, un atgādina tām, ka patvēruma meklētājus, kurus nosūta atpakaļ uz dzimteni, var patvaļīgi aizturēt un spīdzināt, jo viņi mēģinājuši bēgt;

20. mudina Eritreju cilvēktiesību jomā sadarboties ar starptautisko sabiedrību; prasa, lai ANO Cilvēktiesību padome sadarbotos ar Eritreju nolūkā palielināt tiesu sistēmas veikspēju, rīkojot seminārus un apmācību tiesnešiem un juristiem, kas būtu konstruktīvs solis pretim nākotnei; konstatē, ka Cilvēktiesību padomes augstā komisāra biroja delegācija jūlijā apmeklēs Eritreju, un aicina šo delegāciju ziņot par redzēto un censties valstī piekļūt visām struktūrām, jo īpaši cietumiem, kuras var apsekt un ziņot par rezultātiem;
21. atkārtoti pauž dziļas bažas par pašreizējo smago situāciju Āfrikas ragā, tostarp Eritrejā, un ar to saistīto smago pārtikas un humanitāro krīzi; aicina ES kopā ar citiem saviem starptautiskajiem partneriem pastiprināt atbalstu skartajiem iedzīvotājiem un nodrošināt, ka tiek sniegts nepieciešamais finansējums un palīdzība;
22. nosoda Eritrejas valdības piekopto politiku vienpusēji un bez pamata atcelt pilsonību un prasa, lai pret visiem Eritrejas iedzīvotājiem no tiesiskā viedokļa izturētos taisnīgi un vienādi; uzsver, ka Eritrejā taisnīguma trūkuma, demokrātiskas pārvaldības un tiesiskuma atjaunošanas jautājumi ir jānosaka par prioritāti, likvidējot autoritāro iekārtu, kas pamatojas uz bailēm no patvaļīgas turēšanas apcietinājumā bez saziņas iespējām, spīdzināšanas un citiem cilvēktiesību pārkāpumiem, no kuriem dažus var uzskatīt par noziegumiem pret cilvēci;
23. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai, Āfrikas Savienības padomei, Austrumāfrikas valstu kopienai, ANO ģenerālsekretāram, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, kā arī Eritrejas iestādēm.